

OBAVIJESTI

Kroz tjedan posebno slavimo:

Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 11. 06.	Sv. Barnaba, ap.	u 7,30 i u 19,00 sati
Utorak 12. 06.	Svagdan 10. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Srijeda 13. 06.	Sv. Antun Padovanski, prez. i n.	u 9,00 i u 19,00 sati
Četvrtak 14. 06.	Svagdan 10. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Petak 15. 06.	Presveto Srce Isusovo	u 9,00 i u 19,00 sati
Subota 16. 06.	Bezgrešno Srce Marijino	u 9,00; u 12,00 i u 19,00 sati
Nedjelja 17. 06.	11. NEDJELJA KROZ GODINU	u 7,30; 10,00 ; i u 19,00 sati

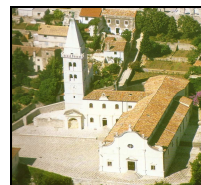
- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00**; i u 19,00 sati.
- Mjesec lipanj posvećen je Presvetom Srcu Isusovu te ćemo svakog dana petnaest minuta prije večernje sv. mise moliti Zlatnu kronicu.
- U srijedu, je spomendan sv. Antona, sv. misa je u kapeli sv. Antona u 9,00 sati s blagoslovom djece i cvijeća, dakle neće biti sv. mise u 7,30 sati.
- U četvrtak će za završetak školske godine biti sv. misa za sve osnovnoškolce u 8,00 sati, dakle neće biti u 7,30 sati sv. mise.
- U petak će prva sv. misa biti u kapeli Srca Isusova u 9,00 sati.
- U subotu će prva sv. misa biti u 9,00 sati u kapeli Gospe Žalosne – Adolorati, zatim će hodočasnička sv. misa biti u 12,00 sati i navečer u 19,00 sati.
- U nedjelju je u Krku svećeničko ređenje trojice ovogodišnjih đakona. Sv. misa je u katedrali u 19,00 sati, a predvodi je o. Biskup u koncelebraciji sa svećenicima.
- Tisak: Glas koncila, Mak, GSIM i Marija.

U crkvi sv. Nikole su sv. mise su u 18,00 sati osim u petak u 8,00 sati.

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj
Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.
<http://www.dekanat.losinj.hr>; e-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr

Odgovara: Ivan Brnić, župnik

LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: V

10. lipnja 2012.

Broj: 192

10. NEDJELJA KROZ GODINU

Današnja čitanja

Prvo čitanje: Post 3,9-15

Drugo čitanje: 2Kor 4,13-5,1

Evangelje: **Mk 3, 20-35**

U ono vrijeme: Dođe Isus u kuću. Opet se skupi toliko mnoštvo da nisu mogli ni jesti. Čuvši to, dođoše njegovi da ga obuzdaju jer se govorilo: "Izvan sebe je!" I pismoznanci što sidoše iz Jeruzalema govorahu: "Beelzebula ima, po poglavici đavolskom izgoni đavle." A on ih dozva pa im u prispodobama govoraše: "Kako može Sotona Sotonu izgoniti? Ako se kraljevstvo u sebi razdijeli, ono ne može opstati. Ili: ako se kuća u sebi razdijeli, ona ne može opstati. Ako je dakle Sotona sam na sebe ustao i razdijelio se, ne može opstati, nego mu je kraj. Nitko, dakako, ne može u kuću jakoga ući i oplijeniti mu pokućstvo ako prije jakoga ne sveže. Tada će mu kuću oplijeniti!" Doista, kažem vam, sve će se oprostiti sinovima ljudskima, koliki god bili grijesi i hule kojima pohule. No pohuli li tko na Duha Svetoga, nema oprostjenja dovijeka; krivac je grijeha vječnoga." Jer govorahu: "Duha nečistoga ima." I dođu majka njegova i braća njegova. Ostanu vani, a k njemu pošalju neka ga pozovu. Oko njega je sjedjelo mnoštvo. I reknu mu: "Eno vani majke tvoje i braće tvoje, traže te!" On im odgovori: "Tko je majka moja i braća moja?" I okruži pogledom po onima što su sjedjeli oko njega u krugu i kaže: "Evo majke moje, evo braće moje! Tko god vrši volju Božju, on mi je brat i sestra i majka."

OPROŠTENJE, PUT DO SLOBODE

Od srca oprostiti drugomu čin je oslobađanja. Mi ga oslobađamo od negativnih veriga, koje nas vezuju jedne uz druge. Govorimo: „Više ti ne prebacujem što si me uvrijedio.“ Ali radi se o mnogo više: mi se oslobađamo i od tereta „uloge uvrijeđenoga“. Dokle god ne oprostimo onima koji su nas uvrijedili, nosimo ih sa sobom ili – što je još gore – vučemo ih kao teški teret.

Velika je napast u srdžbi se čvrsto priljepiti za svoje protivnike u igri, a zatim same sebe proglašavati uvrijeđenima i ranjenima. Oproštenje zato znači ne samo oslobađanje drugoga, nego i oslobađanje nas samih. To je put do slobode djece Božje.

Henri J. M. Nouwen

Probudimo se prije nego što bude prekasno

Ovih je dana izašla iz tiska nova knjiga jednog od najpoznatijih talijanskih egzorcista oca Gabriela Amortha u suautorstvu sa talijanskim vatikanistom Paolom Rodariem *Posljednji egzorcist. Moja bitka protiv sotone*. Portal La Bussola Quotidiana objavio je odlomak iz te knjige za čiji naslov sam autor otac Amorth u predgovoru piše da je „namjerno provokativan. Naravno, da nisam posljednji egzorcista na svijetu. Nakon mene će ih biti i već ih ima. Međutim, na svijetu nas ima tako malo da se osjećamo u našoj svakodnevnoj borbi neizbježno kao da je svatko od nas posljednji, posljednji egzorcist pozvan na borbu protiv velikog neprijatelja, kneza ovoga svijeta, Sotone. Još uvijek Crkva čini malo da bi formirala nove egzorciste. Zbog toga sam tužan i zato sam prihvatio da knjiga izađe sa takvim naslovom.

Sotona napada najprije Papu. Njegova mržnja prema Petrovom nasljedniku je žestoka. Iskusio sam to u mojim egzorcizmima. Kada spomenem Ivana Pavla II neki zlodusi se pjene od bijesa, drugi drhte, treći pak viču i mole da ga ne spominjem više. Isto je tako sa Benediktom XVI. Svaki čin Josepha Ratzingera, njegove tako sabrane i jasne liturgije, su moćni egzorcizam protiv bijesa zloduha.

Nakon Pape Sotona napada kardinale, biskupe, svećenike i redovnike. Normalno je da je to tako. Nitko se zbog toga ne smije sablazniti, kao ni zbog toga što neki u Crkvi popuste zamamljivanju i dadu se nadvladati. Svećenici, redovnici i redovnice su pozvani na čvrstu duhovnu borbu. Ne smiju nikada popustiti zloduhu, jer ako imalo otvore svoju dušu zloduhu, on ulazi i uzima sav njihov život.

Jednog dana, kao što sam već ispričao, časna Faustina Kowalska vidjela je jasno pakao. Unutar pakla je vidjela mjesto koje je Sotona pripremio za svećenike, svećenike osuđene na vječnu propast. Evo što pripovijeda časna Faustina: „Staza kojim sam išla se otvorila i našla sam se u bezdanu iznad onog prvog i još užasnijem. Tamo su se nalazili nedostojni svećenici, oni koji su imali hrabrost svetogrdno primiti u njihove ruke i srce Sina Djevice. Ti su bijednici trpjeli takve muke da sve one o kojima sam govorila nisu ništa u usporedbi sa njima. Bili su mučeni posebno po dijelovima tijela kojima su dirali posvećenu hostiju; od boli bi uzdizali ruke koje su bile užareni ugalj; njihovi su jezici bili raskomadani i visili su van njihovih ustiju koja su označavala njihova svetogrđa; unutrašnjost njihova tijela i posebno njihovo srce bila su prožderana vatrom i obuzeta strašnim mukama. Vidjela sam gdje se diže kao zmija koja želi skočiti, meni poznatog

lošeg svećenika, koji je iznenada umro nakon što je izazvao teške sablazni. Ljutito me je pogledao i odmah pao u najdublji dio peći“.

Kažem: milosrđe Božje sve može. Nikada nije prekasno kajati se, povratiti se Bogu. Jedno je sigurno. Ne može se zaboraviti da se je sablazan pedofilije među svećenicima pojavio posljednjih desetljeća. Ovo je vrijeme bijesa Sotone nad svijetom, bijes koji posebno snažno pogađa Crkvu. Činjenica da su sablazni izašle na svijetlo dana je dobra, jer omogućuje Crkvi da čini pokoru, da uoči svoje pogreške i ne griješi više.

Svijet je u rukama moći zloduha. Sa Sotonom su mnogi njegovi proroci. Mnoge osobe koje Biblija naziva lažnim prorocima. Lažni proroci jer donose laž a ne istinu. Te osobe postoje izvan ali i unutar Crkve. Odmah se prepoznaju: kažu da govore u ime Crkve, ali uistinu govore u ime svijeta. Traže od Crkve da se odjene svjetskim ruhom i tako čineći zbunjuju vjernike i dovode Crkvu u vode ne njene. To su vode zloduha. To su vode koje Biblija lijepo opisuje u svojoj posljednjoj knjizi, Otkrivenju.

Sotonin bjes postoji od kada postoji svijet. Od trenutka kada je Bog poslao svoga Sina Isusa, taj bijes je postao jači. Od Isusa sukob između dviju vojski je otvoren, frontalni. Sotona huška narod protiv Krista i uspijeva ga uvjeriti da ga treba ubiti. Isusova smrt je pobjeda Sotone. To je prividna pobjeda jer sa uskrsnućem Krist konačno pobjeđuje. Konačna pobjeda ne briše zlo. Ne briše prisutnost zmaja, životinje, Sotone. On još postoji, ali od kada je došao Krist čovjekom ima sigurnost da može uspjeti, ako se u njega uzda. Usprkos poteškoća života može svladati smrt.

Danas, dvije tisuće godina nakon Kristova dolaska, borba je još žešća. Vodi se završni boj. S jedne strane imamo vojsku Sotone, dok je s druge strane Božja vojska sa svojim svecima i mučenicima, ljudima koji prolijevaju svoju krv na dobrobit onih koji su se ostali boriti. Svaku kap mučeničke krvi Bog upotrebljava u beskonačnoj borbi protiv zloduha.

Majka Božja je rekla 14. travnja 1982. u Medjugorju: „Bog je dozvolio da Sotona stavi Crkvu na kušnju kroz prošlo stoljeće“ ali je dodala: „Neće ju uništiti. Ovo stoljeće u kojem živite je pod vlašću Sotone ali kada se budu ostvarile tajne koje sam vam povjerila njegova moć biti će raspršena.“

Riječi koje nam govore ako je danas Sotona na djelu, i Majka Božja je na djelu protiv njega. Znamo malo o tajnama povjerenim vidjeocima u Medjugorju. Znamo međutim da kada - brzo, vrlo brzo – ove tajne se ostvare, zmaj će biti pobijeđen i kraljevstvo svjetlosti će zavladati.

